
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 130, november, december 2015

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>
Facebook: <https://www.facebook.com/roel.velema.5>

Wat is het Vlees?

Deel 2

Het onderscheid tussen geest en ziel

“Want het woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten” (Hebr. 4:12).

Het vlees van de gelovige omvat zijn of haar ziel en lichaam. Hebreeën 4:12 laat zien dat we het onderscheid moeten kennen tussen geest en ziel en daarom tussen geest en vlees. Veel gelovigen kennen dit onderscheid niet en leven daarom onder voortdurende zelfveroordeling. Het onderscheid tussen geest en ziel is heel subtiel and kan alleen door het woord van God worden gezien, omdat dit woord doordringt tot het raakpunt van ziel en geest.

Voor dit onderscheid zijn een aantal wezenlijke punten van belang die we zullen toelichten.

1. **Onze menselijke geest is onze werkelijke ego.** Het vlees — ziel en lichaam — is onze uiterlijke kleding die door de geest wordt gedragen. God is “de Vader van de geesten” (Hebr. 12:9). Onze geest kent onszelf: “Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods” (1 Cor. 2:11).

Onze geest kent drie vermogens of zintuigen: 1) gevoel, 2) verstand/ kennis en 3) wil.

Gevoel:

“En Hij, diep zuchtend in zijn geest ...” (Marc. 8:12).

“Na deze woorden werd Jezus ontroerd in de geest ...” (Joh. 13:21).

Er is een verschil tussen de gevoelens van de geest en van de ziel. Ik ben niet de gevoelens van mijn ziel die op en neer kunnen gaan.. Mijn geest is mijn identiteit. Onze gevoelens baseren we niet op de reactie van onze ziel maar op de kenmerken van de geest.

Verstand/ kennis:

“... van alles wat hij in zijn geest had bedacht ...” (1 Kron. 28:12).

“En Jezus doorzag in zijn geest ...” (Marc. 2:8).

“... wij hebben de zin van Christus” (1 Cor. 2:16).

“... maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen” (1 Cor. 14:2).

Onze nieuwe geest wordt geleid door ons nieuwe hart waarvan Gods opofferende liefde het centrum is. Er is een verschil tussen een idee van de ziel en kennis door de geest. Velen weten over Christus en hebben gedachten en ideeën over Hem, terwijl anderen door openbaring van de Geest Christus kennen op een innerlijke wijze door de zin van Christus.

Wil:

“... nam Paulus zich in de geest voor” (Hand. 19:21).

Onze echte wil is in onze geest. Vaak wordt in pastorale counseling gezegd dat we de wil van de confident moeten aanspreken. Wanneer we de ziel aanspreken zal dit geen effect hebben, want door onze ziel kunnen we, apart van Hem, niet onszelf opgeven. God is het die het willen en werken in ons werkt en daarom vragen we in pastorale zorg de confident om een stap in geloof te nemen en God te vragen Zijn wil in hem of haar te bevestigen.

2. *Onze ziel, met haar natuurlijke verstand, gevoelens en verlangens, is dienstbaar aan onze geest, onze werkelijke zelf.*

Door de dood en opstanding van Christus is ons zondeprobleem volledig opgelost. Zonde blijft zonde, maar in onze verlossing beschouwen we het vlees een uitdrukking te zijn van de geest in een these-antithese relatie, en we aanvaarden de wijze waarop de antithese zich uitdrukt in ons leven. “*Wat is Uw bedoeling, Heer?*” is een goede vraag om het potentiaalverschil tussen geest en vlees te bepalen om een stap in geloof te nemen. God is het grote Positief in het heelal en ons natuurlijke leven het negatief (niet noodzakelijkerwijs zondig). In Christus zijn we volledig vrijgemaakte personen en dat geldt ook voor onze ziel. Zijn we inmiddels tot het punt gekomen dat we beseffen dat Christus' boosheid mijn boosheid is, omdat Hij ons volledig heeft overgenomen, inclusief onze natuurlijke boosheid. De Here is onze Bewaarder, ook als Hij soms schijnbaar de teugels laat vieren om te laten zien dat we altijd door de werking van de tegenstellingen in beweging komen.

Waar de zonde in beeld komt

Wanneer we zijn wedergeboren, is het probleem van de zonde opgelost. Het is opgelost in onze geest en ook in wat nog ons vlees is, namelijk onze ziel en lichaam. Het water van het Nieuwe Verbond heeft onze ziel gereinigd en ons lichaam is nu een instrument van de gerechtigheid geworden. Waar is de zonde dan nog? Niet in ons, want *“wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial, of welk deel heeft een gelovige samen met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden? Wij toch zijn de tempel van de levende God, gelijk God gesproken heeft: Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn”* (2 Cor. 6:15,16).

Wij zijn tempels van de Heilige Geest, mensen die overgaan zijn van het licht naar de duisternis. De relatie met afgoden is teniet gedaan en daarom is er geen spoor van zonde meer in ons leven. Het is ondenkbaar dat in de tempel van God nog een spoor van zonde aanwezig kan zijn. Wanneer er dan nog zonde in ons leven kan komen, MOET deze van buiten af komen, want de zonde als macht is nooit door God gekruisigd. Wanneer God ons verlost, kruisigt hij de slaaf en is hij als gestorven mens buiten het bereik van de slavendrijver. Zo is het ook met de wet, want haar macht reikt niet verder dan het graf. In Genesis 4:7 lezen we:

“Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen.”

De zonde woont niet in de gelovige, maar ligt op de loer buiten de poort van de tempel die wij van de Heilige Geest zijn. De zonde biedt zich aan als een externe bron voor de ziel en daar is de ziel gevoelig voor. Zonder die gevoeligheid zouden we nooit verzocht kunnen worden. Kortom, een christen kan alleen zondigen wanneer dit voortkomt uit verzoeking. Wij zondigen nooit ‘zomaar’ omdat het ons ‘overkomt’.

Paulus beschrijft het proces hoe wij tot zonde kunnen komen. Hij schrijft: *“Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet ... Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont. Immers het wensende is wel bij mij aanwezig, maar het goed uitwerken, kan ik niet”* (Rom. 7:14-18).

Wil Paulus dan toch zeggen dat ik vlees BEN en dat de zonde nog PERMANENT in ons WOONT? Dat is niet het geval, want Paulus zegt weliswaar dat hij *“verkocht is onder de zonde”*, maar dat betekent niet dat hij nog onder permanente slavernij van de zonde staat. We zouden hieruit kunnen afleiden dat dit de toestand was van Paulus voordat hij tot geloof was gekomen, want nu wij zijn vrijgemaakt van de zonde, zijn we niet langer slaven van de zonde (vgl. Rom. 6:17,18). Dit is echter niet de juiste uitleg.

De uitleg is dat het om een gelovige gaat en wij onszelf nog steeds open kunnen stellen voor de zonde (Rom. 6:12), weliswaar niet als een innerlijke macht, maar als een belager die aan de

deur ligt (Gen. 4:7). Wanneer wij ons ten dienste stellen van de zonde, gehoorzamen wij de zonde ook als slaven (Rom. 6:16). “Verkocht onder de zonde” kan daarom ook op een gelovige betrekking hebben wanneer hij of zij de zonde gehoorzaamt. Er zijn echter meer aanwijzingen dat het hier om een gelovige gaat. Vanaf vers 14 spreekt Paulus in de tegenwoordige tijd over zichzelf. Hij gebruikt de tegenwoordige tijd hier om het dramatische effect te verhogen. Een voorbeeld vinden we in de zin: “*Wil ik snel naar je toekomen, is mijn fiets gestolen!*” De tegenwoordige tijd is daarom niet beperkt tot een beschrijving die samenvalt met het spreekmoment. Een tegenwoordige tijd kan verwijzen naar het verleden, heden, maar ook naar de toekomst: “*Volgende week laat ik je weten of ik kan.*” Wanneer Paulus dan ook zegt dat hij vlees is en verkocht is onder de zonde, hoeft dit niet per se een statische toestand aan te geven die heel zijn leven geldt. In Romeinen 7 krijgt het dan de betekenis:

“Ik was dood voor de wet, maar nam de wet toch als norm aan om naar te leven, laat ik toch weer vlees ZIJN en een slaaf van de zonde worden en me een ellendig mens weten!”

Een gelovige kan de zonde wel toelaten (1 Joh. 1:8), maar hij kan niet zondigen in zijn diepste wezen (1 Joh. 3:9). Dit betekent dat de zonde als VIRUS wel kan inhaken op het vlees, maar nooit onze diepste identiteit in de geest kan bereiken, want zonde reikt nooit verder dan het graf waaruit wij zijn opgestaan! Daarom hebben we nog steeds 1 Johannes 1:9 nodig.

Het vlees en geestelijke groei

De identiteit van de gelovige is in zijn of haar geest, niet in het vlees. Onze identiteit is niet in onze ziel en lichaam, niet in onze natuurlijke gevoelens, gedachten en verlangens. Wanneer Paulus zegt “*Met Christus ben IK gekruisigd ...*” (Gal. 2:20), dan is niet onze ziel of lichaam gekruisigd. Wij zijn niet lichamelijk met Christus gekruisigd noch is onze ziel met ons unieke temperament gekruisigd of veranderd. Nee, onze oude geest stierf en daarom is wedergeboorte een geestelijke vernieuwing. Wedergeboorte is een overstelpend blijde ervaring voor een gelovige waarin Gods Geest zich als met lijm hecht aan onze geest tot één geest (1 Cor. 6:17) en waar “*Gods Geest getuigt met onze geest dat wij zonen van God Zijn*” (Rom. 8:16). Onze geest lost niet op in Gods Geest, maar er is gemeenschap door de organische verbinding die vergelijkbaar is met de Wijnstok en de rank (vgl. Joh. 15:1 e.v.). Zo zijn TWEE EEN geworden en is onze gemeenschap met God een geestelijke gemeenschap, niet een vleselijke gemeenschap in de ziel en het lichaam. Wanneer David zegt dat zijn ziel God zal loven, is dat de uitwerking in zijn menselijke natuur van de geestelijke gemeenschap tussen Geest en geest.

Wanneer de meeste gelovigen denken aan geestelijke groei, dan zien zij niet die eenheid van hun IK en Christus, tussen hun geest en Gods Geest, maar zien zij zich apart van Christus. Dan komen zij tot uitspraken zoals:

- “Gods grootste probleem ben ik zelf”.
- “Ik ben nog niet helemaal gestorven aan bepaalde zaken”
- “Dat klinkt goed, maar zo geestelijk ben ik niet”.
- “Het is waar in mijn geest, maar mijn vlees en ziel hebben nog een lange weg te gaan”.
- “Ik ben één met Christus, maar het werkt nog niet”.

Het probleem is dat we onszelf nog apart zien van Hem zoals een rank denkt los te zijn van de Wijnstok. Door dit dualisme beoordelen we onze gedachten, gevoelens, handelingen en komen tot de conclusie dat die anders moeten zijn, we moeten veranderen, en groeien om hierin meer op Christus te gaan lijken. Kortom, het vlees beoordeelt hoe geestelijk we zijn en waarin we meer gelijkvormig moeten worden aan Christus en dat is een onmogelijkheid. (vgl. 1 Cor. 2:13b). Jezus zegt echter dat vlees vlees is en geest geest is. Vlees zal nooit geest worden: *“Kan een Ethiopiër zijn huid veranderen, of een panter zijn vlekken? Dan zoudt gij ook in staat zijn goed te doen, gij, die gewend zijt kwaad te doen”* (Jer. 13:23).

Ons denken is zó gericht om dichter bij Christus te leven, meer op Hem te lijken, en we hebben de boodschap gemist dat in de geest twee één zijn geworden. Hoe dichter kunnen we bij Christus komen wanneer we één zijn geworden. Hoe dichter kan de rank aan de Wijnstok gaan vastzitten? Onze tegenwerping is dan gewoonlijk: “Mijn gedachten, gevoelens, praten, zelfbeheersing, enz. zijn vaak zo beneden peil dat ik dat niet gelijkvormig aan Christus wil noemen. Dus moet ik toch veranderen?” Tenslotte willen we niet zwak lijken, de zaken onder controle hebben, zonder vrees te hebben. We zoeken dan de oplossing in meer Bijbellezen, meer bidden, minder TV kijken, enz. De meesten van ons hebben daarbij een Boeddhistische kijk op ons leven waar we al onze psychologische ups en downs onder controle hebben. Kortom, we hebben het vlees onder de duim en wachten op de dag dat de Heer terugkomt en ons blijvend verlost van het MONSTER VLEES.

Wat ons echter ontgaat, is dat God al onze vrees, zorgen en fluctuaties in ons menselijk leven bedoeld heeft! Het is Gods bedoeling dat we ons bang, zwak en gefrustreerd VOELEN, of ze nu van God of van de duivel komen. De gevoelens van onze ziel, dus van het vlees, zijn bedoeld om onze geestelijke realiteit te laten zien. Heel ons vlees is Gods uitverkoren werktuig om Zijn kracht te openbaren in zwakheid. Daarom blijft vlees vlees en blijft onze menselijk vat zwak om Christus tot uitdrukking te brengen.

“Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons: in alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos” (2 Cor. 4:7,8).

Door de zwakheid van ons vlees zijn wij in druk en om raad verlegen en die zwakheid is nodig om een geestelijk potentiaalverschil te scheppen en te zien dat we in de geest niet in het nauw of radeloos zijn. Zonder dit potentiaalverschil zouden we nooit een stap in geloof kunnen nemen. Daarom zijn alle fluctuaties in onze psychische en fysieke leven Zijn verantwoordelijkheid en hebben ze bovendien geen morele waarde. Alle onze zwakheden en frustraties gebruikt God om een Jozef van ons te maken.

Het duurde jaren voordat de dromen van Jozef uitkwamen en hij in de gevangenis zat met zijn frustraties. Dit alles was nodig om geestelijke groei te bewerken, dat is niet een verandering van het vlees, maar een groeiend besef wie wij zijn, volmaakt in de geest waar onze identiteit ligt. Het vlees is NIET onze identiteit en we moeten we daar niet een verandering willen zien. Ons leven is een volmaakt leven in de geest dat God tot uitdrukking wil brengen in onze kwetsbare menselijke vorm. Alleen dan zijn we geloofwaardig voor anderen. Superhelden zijn niet geloofwaardig.

“Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid, daar wij niet zien op het zichtbare, maar op het onzichtbare; want het zichtbare is tijdelijk, maar het onzichtbare is eeuwig” (2 Cor. 4:17,18).

Zo ging het ook bij Jozef, van verdrukking naar heerlijkheid. Het vlees geeft aanleiding tot verdrukking en dat is precies Gods bedoeling. Het vlees ziet op het zichtbare en tijdelijke en de inwerking van de onzichtbare en eeuwige geest op het vlees leidt tot een wandel in geloof:

“Ik begrijp het allemaal niet en de situatie schreeuwt dat het niet zo is, maar God zegt het dus is het zo en geloof ik dat..”

Geestelijke groei is niet een streven, maar een groeiende besef wie ik ben in Christus!!!

We meten ons christelijke leven daarom niet af wat we wat we voor ogen zien in onze ziel. Wij zijn één met Christus en Hij is ons geduld, want ik ben één met Hem, en al het Zijne is het mijne. Ik rust in Zijn geduld. Wanneer ik me ongeduldig voel in mijn ziel, wat doe ik dan? Ik zoek mijn gelijkvormigheid aan Christus niet in mijn ziel, want *“al onze (eigen)gerechtigheden zijn als een bezoedeld kleet”* (Jes. 64:6).

Een voorbeeld

Het volgende voorbeeld kan dienen om te zien hoe de relatie tussen geest en vlees functioneert in ons leven en dat alles om identiteit draait.

Een wijze broeder had eens een briefwisseling met een vrouw die wist dat Christus in haar woonde, maar haar ware identiteit in Christus nog niet kende. Ze schreef deze broeder een brandende brief waarin ze schreef: *“Wat moet ik doen? Mijn man heeft me verlaten voor een andere vrouw! Ik haat hem! Ik kook! Wat moet ik doen?”* Ze schreef verder, *“Ik weet dat Christus in me woont. Het werkt niet! Ik ben razend en vol boosheid en wraak. Hij heeft mij en de kinderen verlaten en is er met een andere vrouw vandoor. Wat moet ik doen? Praat me niet over Christus, want dat weet ik.”*

De broeder zei, *“Dat weet je niet, want dan zou je niet zeggen ‘Wat moet ik doen?’, want jij bent Christus in jouw menselijke vorm (Gal. 2:20; 1 Cor. 6:17; 1 Joh. 4:17). Je had moeten zeggen, ‘Wat doet Christus?’ Je bent vergeten wie je bent. Jij bent niet jij, maar Christus in jouw menselijke uitdrukking. Natuurlijk ben je razend en het doet je misschien goed daar nog mee door te gaan. Wees maar woedend om dit bedrog. Maar je bent geen onafhankelijke ego. Je bent Christus in jou! (1 Cor. 6:17).*

Wanneer je Christus in jou vindt, heeft Christus iedereen lief. Hij houdt van je man ook al heeft hij je verlaten. En Hij houdt van de vrouw waarmee hij er vandoor is gegaan. Wanneer je nu zegt: "Oh, ik heb nu een kans om Gods liefde te laten zien en tot uitdrukking te brengen naar een man toe die ik in mijn natuurlijke leven (mijn ziel) haat, dan heb je je antwoord! Wanneer je bezig gaat hoe door het geloof Christus werkt in je man en al die liefde tot uitdrukking te brengen, niet om je man naar jou terug te brengen, maar naar Christus. En natuurlijk de vrouw ook! Dan zal je merken dat je vrij bent. Dat is de vrijheid van Christus, niet jouw vrijheid. Jouw vergissing is niet dat je boos bent, maar dat je denkt dat je een onafhankelijke ik bent. Dat is de ongehoorzaamheid van het geloof. De razernij is niet verkeerd. Op het menselijke vlak was de boosheid op zijn plaats. Dat is het probleem niet. *Het probleem is de ongehoorzaamheid van het geloof dat je niet gelooft wie je bent. Je vergat wie je was.* Je was zo bezig alsof je zelf tot leven was gekomen en wat je was overkomen, wat er met je kinderen zou gebeuren, enz. *Je was vergeten dat jij helemaal niet jij bent, maar dat je Christus in jou bent!* Ga terug naar wie je bent. Hoe ga je terug? Besef, zie in, wie je bent. Op het menselijke vlak is er een zekere rechtvaardiging om woedend te zijn. Dat was de zonde niet. Het was helemaal geen zonde, want er was geen sprake van een verzoeking. Wat je kinderen betreft, heb je iets bijzonders op je weg gekregen. Omdat we God in alles zien, zien we ook Gods weg in wat je man deed (vgl. Gen. 50:20!). Op deze manier kan God iets voor hem en de vrouw doen. Wat jou betreft, jij hebt een geweldige gelegenheid om je kinderen te laten zien hoe een persoon lief te hebben die je zoveel kwaad heeft berokkend. Zij leren hierdoor veel meer dan anders in hun opvoeding. Als je kinderen konden zien dat je liefdevol en bewogen bent over de man die je hebt verlaten en is gestolen door een andere vrouw, dan kun je iets laten zien, dan heb je een echte Christus om aan je kinderen te laten zien. Je hoeft je dan geen zorgen te maken over je kinderen. Een aantal geestelijke rijkdommen zal hen niet ontgaan. Je beproevingen worden dan je avontuur, hoewel *de echte beproeving is dat je niet ziet wie je bent.* Daar ligt het echte lijden. Natuurlijk lijd je. Er is een element in het menselijke lijden waaraan we niet voorbij kunnen gaan. We zijn in de wereld en we lijden lichamelijk. Dit wordt echter overstroomd wanneer we onze blijdschap in Christus hebben. Het is om de blijdschap die voor ons ligt dat we het lijden verdragen. Zo verging dit Jezus ook. De vreugde oversteeg het lijden."

Jezus en het vlees

Jezus is in het vlees gekomen als mens en daarom is Zijn vlees hetzelfde vlees als ons vlees. In dat vlees werd Hij op dezelfde manier als wij verzocht en kan hij meevoelen met onze zwakheden. Ook Jezus kende de zwakheid van Zijn vlees:

"Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun, die verzocht worden, te hulp komen" (Hebr. 2:18).

"Want wij hebben geen hogepriester, die niet kan meevoelen met onze zwakheden, maar een, die in alle dingen op gelijke wijze als wij is verzocht geweest, doch zonder te zondigen" (Hebr. 4:15).

“En zij gingen naar een plaats, genaamd Gethsémane, en Hij zei tot zijn discipelen: Zet u hier neder, terwijl Ik bid. En Hij nam Petrus en Jacobus en Johannes mede. En Hij begon zeer ontsteld en beangst te worden, en Hij zei tot hen: Mijn ziel is zeer bedroefd, tot stervens toe; blijft hier en waakt. En Hij ging een weinig verder, en Hij wierp Zich ter aarde en bad, dat, indien het mogelijk ware, die ure aan Hem zou voorbijgaan, en Hij zei: Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt” (Marcus 13:32-36).

Jezus was in zijn ziel, in zijn vlees, tot stervens toe bedroefd. Jezus zag echter niet op het zichtbare en tijdelijke, maar op Zijn Vader in het onzichtbare en eeuwige. Zijn vlees was een “heilig vlees” dat de springplank was om te zeggen dat het niet ging om wat Hij wilde, maar wat de Vader wil. Jezus zei: *“Ik en de Vader zijn één”* (Joh. 10:30). Hij en de Vader waren één. Zijn geest en de Geest van de Vader waren tot één geest gehecht. Christus was geen robot maar Hij en Zijn Vader zijn TWEE ALS EEN. En in deze eenheid was Hij in Zijn vlees een volledig VRIJ Persoon. In Johannes 17 bidt de Heer dat wij één zullen zijn met Hem, zoals Hij één was met de Vader: *“opdat zij allen één zijn, gelijk gij Vader, in Mij en Ik in u, dat ook zij in ons zijn, opdat de wereld zal geloven, dat Gij Mij gezonden heeft”* (Joh. 17:21). Dit gebed is verhoord door het volbrachte werk van Christus en daarom kan Johannes met volle vrijmoedigheid zeggen:

“Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, dat wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel, want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld” (1 Joh. 4:17).

Dit is geweldig! Wij zijn zoals Christus in deze wereld, dezelfde geest en hetzelfde vlees. Daarom kon Paulus uit volle borst zeggen:

“Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn” (Fil. 2:15). Zijn wij tot het punt gekomen dat wij kunnen zeggen dat we volmaakt zijn?

Ja, maar ...

... Wij zijn toch niet Jezus, Hij kon niet zondigen, maar wij wel.

O ja? De Bijbel zegt nergens dat Jezus niet kon zondigen, maar dat Hij niet zondigde in verzoeking (Hebr. 4:15).

... Paulus zegt toch ook, een paar verzen eerder dat wij nog niet volmaakt zijn (Fil. 3:12). Hoe zit dat dan? Volmaakt en toch nog niet volmaakt, hoe kan dat?

Wij zijn even heilig als Christus omdat Hij onze heiliging is geworden (1 Cor. 1:30). Het verschil tussen Jezus in geest, ziel en lichaam is dat Hij de volledige fixatie kende in de eenheid met Zijn Vader. Wij zijn in dezelfde volmaakte positie als Jezus, maar we zijn nog niet volmaakt in de bewustwording daarvan. Daarom is geestelijke groei geen streven om het vlees uit te roeien of in het gareel te houden tot we een verheerlijkt opstandingslichaam hebben gekregen. NEE, wij zijn volle personen die in de volle VRIJHEID staan in Christus en daarom vrijheid hebben in heel onze ziel. In de wedergeboorte zijn wij **“been van Zijn gebeente en vlees van zijn vlees”** (vgl. Gen. 2:23), en zijn wij VOLLE BEVRIJDE personen.

Conclusie

We hebben het juiste radicale besef nodig van het vlees in de gelovige. De meesten zien het vlees als zondig, maar dat geldt alleen voor de niet-wedergeboren persoon. In de gelovige is alles heilig en kunnen we spreken over “heilig vlees” omdat heel de tempel heilig is. De groei in dit besef is wat de Bijbel de vernieuwing van ons denken noemt, niet ons brein vullen met Bijbelteksten. In dit besef zien we steeds meer de innerlijke en levende realiteit van wat het is om uit de Geest te zijn geboren. Jezus zei: *“De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid, maar gij weet niet, vanwaar hij komt of waar hij heengaat; zo is een ieder, die uit de Geest geboren is”* (Joh. 3:8).

In dit licht verklaren we ook Romeinen 8:10 dat het lichaam van een gelovige *“dood is vanwege de zonde”*. Paulus zegt niet dat het lichaam zondig is of een zondig element bevat. Dat is een onmogelijkheid want ons lichaam, als tempel van God Geest, kan niet zondig zijn. Paulus bedoelt dat ons lichaam sterfelijk is en niet te vergelijken is met ons toekomstig verheerlijkte lichaam. Het lichaam is vergankelijk en zal door het stadium van ‘dood’ gaan, in tegenstelling tot de geest die tot leven is gebracht. Ons lichaam is bestemd om te sterven (tenzij we worden opgenomen), maar tot die tijd geeft de Geest leven aan het lichaam om Hem tot uitdrukking te brengen.

Ons zielenleven is niet gegeven om te verbeteren, want bij onze wedergeboorte heeft Hij bezit genomen van HEEL onze tempel. Het is in strijd met het evangelie dat we alle kamertjes van ons leven steeds meer aan Hem moeten overgeven, want dit dualisme bestaat niet. Onze wedergeboorte betekent een volledige vrijmaking. Ons vlees is niet onze vijand. Jezus kwam in het VLEES en ging naar de hemel als een MENS. We zijn één en *“het leven dat ik nu in het VLEES leef, leef ik door het geloof van de Zoon van God”* (Gal. 2:20).

Het is van groot belang dat wij de juiste kijk hebben op ons vlees en het is niet uit God wanneer wij denken dat onze emoties verkeerd zijn. We vertrouwen ze niet, maar wantrouwen ze ook niet.

“Geraakt gij in toorn, zondigt dan niet ...” (Ef. 4:26). Zelfs een heftige reactie als toorn hoeft geen zonde te zijn. Toorn kan wel tot zonde leiden wanneer het toegeeft aan verzoeking en we handelen vanuit de schijn dat we onafhankelijke personen zijn.

Samenvattend, het vlees in het leven van de ongelovige verschilt met die van een gelovige. Bij de ongelovige maakt de oude mens deel uit het gehele vlees van die persoon en spreken we van zondig vlees. Voor de gelovige is het vlees zijn of haar tempel van de Heilige Geest. Wedergeboorte is daarom een overgang van de oude mens naar de nieuwe mens en van zondig vlees naar heilig vlees, van slaven naar VRIJGEMAAKTE ZONEN, in geest en in vlees.

Studievragen

1. Waarom is onze geest onze werkelijke ego?
2. Verklaar waarom onze zondeprobleem volledig is opgelost.
3. Leg uit waarom de ziel een bron nodig heeft om uit te handelen.
4. Wat verstaan je onder "Twee als Een"?
5. Wat is er mis met de uitdrukking "Ik ben nog niet helemaal gestorven aan bepaalde zaken"?
6. Waarom is ons vlees niet onze vijand?
7. Omschrijf wie je bent.